

ΚΗΔΕΙΑ

Μετά από 39 χρόνια κηδεύουμε τον προσφιλή μας πατέρα και παππού

ΝΙΚΟΛΑ ΚΑΝΙΚΛΙΔΗ
(από την Κυθρέα)

ηρωικώς πεσόντα κατά τη διάρκεια της τουρκικής εισβολής του 1974, τα οστά του οποίου βρέθηκαν στην κατεχόμενη κωμόπολη Κυθρέα και ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο του DNA. Καλούμε όσους τιμούν τη μνήμη του να παραστούν στην εξόδιο ακολουθία, που θα τελεστεί στον ιερό ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης αύριο Σάββατο 25 Μαΐου 2013 στις 11.30 π.μ. Της εξοδίου ακολουθίας θα προστεί ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος.

Την Κυβέρνηση θα εκπροσωπήσει ο υπουργός Οικονομικών Χάρης Γεωργιάδης.

Παιδιά: Λουίζα Κώστα Κανικλίδη, Ανδρέας και Δέσπω Κανικλίδη, Ρίτσα Ζαμπακίδου
Εγγόνια, δισέγγονα και λοιποί συγγενείς

Αντί για στεφάνια, παρακαλούμε να γίνονται εισφορές υπέρ του Ταμείου Ευημερίας Κυθρεωτών του Δήμου Κυθρέας και Βραβείων της Σχολικής Εφορείας Κυθρέας.

Αποχαιρετιστήριο Επικήδειο Λόγος του Δημάρχου Κυθρέας δρα Πέτρου Μ. Καρεκλά

Μαζευτήκαμε σήμερα όλοι εδώ σ' αυτό τον περικαλλή ναύσκο των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης για ν' αποχαιρετήσουμε επίσημα και με την πρέπουσα τιμή άλλο ένα εκλεκτό και ηρωϊκό τέκνο της Κυθρέας, τον Νικόλα Κανικλίδη. Μιας Κυθρέας που ολόκληρη η περιοχή της κατέβαλε βαρύτατο τίμημα το 1974 μ' ένα μακρύ κατάλογο πεσόντων στις σκληρές μάχες, εν ψυχρώ δολοφονηθέντων ή έκτοτε αγνοουμένων.

Για 39 χρόνια δεν μπορούσαμε να κηδέψουμε στην εκκλησία, όπως αρμόζει σ' ένα χριστιανό, τον Νικόλα Κανικλίδη, μέχρι που βρέθηκαν το 2009 τα οστά του στην Κυθρέα στο περιβόλι της Βαδούλας Μυρμίγκη, μαζί μ' εκείνα ενός άλλου συνδημότη μας, του Ανδρέα Πανταζή. Εκεί τάφηκαν πρόχειρα από εγκλωβισμένους συγγενείς τους μια μέρα μετά την άγρια δολοφονία τους από τους Τούρκους κατά την β' φάση της Τουρκικής εισβολής τον Αύγουστο του 1974. Με τη μέθοδο DNA ταυτοποιήθηκαν από το ανθρωπολογικό εργαστήριο και σήμερα μπορούμε να του απευθύνουμε το ύστατο χαιρε με τις ευλογίες της εκκλησίας μας.

Ο Νικόλας Κανικλίδης ήταν ο πρωτότοκος μιας πολυμελούς οικογένειας 7 παιδιών που γέννησαν οι Κώστας και Καλομοίρα Κανικλίδη. Νωρίς-νωρίς ο Νικόλας μπήκε στη βιοπάλη και εργάστηκε στο χρυσοχοείο του νονού του Χρίστου Θεμιστοκλέους στη Λευκωσία. Σκληρές οι συνθήκες τότε, τον ανάγκασαν σε ηλικία 16 ετών να ξενιτευθεί στην Αμερική. Έμεινε εκεί αρκετά χρόνια αλλά πάντοτε είχε στην καρδιά και στο μυαλό του τα γάργαρα νερά του Κεφαλόβρυσου και τα καταπράσινα περιβόλια της γενέτειρας Κυθρέας. Γι' αυτό γύρισε στις ρίζες του, βοήθησε την οικογένειά του και μετά παντρεύτηκε τη Μυροφόρα Κολιού που του χάρισε 3 παιδιά, τον Κωστάκη, τον Ανδρέα και τη Ρίτσα.

Στην Κυθρέα δεν ήρθε για να ησυχάσει αλλά για να δημιουργήσει με σκληρή δουλειά στην εύφορη γη της, στους ελαιώνες, στα περιβόλια, στις φυτείες των περίφημων κραμπιών της και άλλων ειδών κηπουρικής. Η εργατικότητα, η τιμότητα, το ήθος και η ανθρωπιά του εκτιμούνται πολύ από τους Κυθρεώτες, όπως και η εμπλοκή του στα κοινά, πράγμα που εμφύσησε και στα παιδιά του. Στον Απελευθερωτικό Αγώνα του 1955-59 φιλοξενεί αγωνιστές της ΕΟΚΑ και τα παιδιά του μαζί με άλλους βοηθούν στην κατασκευή βομβών για τις ανάγκες του αγώνα και τυπώνουν φυλλάδια που η ΕΟΚΑ κυκλοφορούσε. Μεγάλη ήταν η βοήθειά του και κατά τη διάρκεια της τουρκοανταρσίας το 1963-64.

Όταν ξέσπασε ο όλεθρος το μαύρο εκείνο καλοκαίρι του 1974 και ο χάρος βγήκε ξανά παγανιά στη β' φάση της εισβολής τον Αύγουστο, ο Νικόλας με τίποτε δεν ήθελε να εγκαταλείψει τη γη του, το σπίτι του, την Κυθρέα του. Έμεινε εκεί Ακρίτας και δυσιάστηκε στο βωμό της Κυπριακής Ελευθερίας, πιστός στις παρακαταθήκες των προγόνων μας. Οι βάρβαροι τίποτε δεν σεβάστηκαν, ούτε Διεθνείς Συνθήκες για κράτηση αιχμαλώτων, ούτε Ανθρώπινα Δικαιώματα και τον δολοφόνησαν άγρια μαζί με τον Ανδρέα Πανταζή.

Πικρό και μεγάλο είναι το παράπονο που βγαίνει από τα στήθη μας γιατί και σήμερα, όπως συνέβη και με πολλούς άλλους, δεν μπορούμε να κηδέσουμε και να θάψουμε τον Νικόλα Κανικλίδη στην Κυθρέα, εκεί στο κοιμητήριο που αναπαύονται γονιοί και πρόγονοί του. Αυτό όμως είναι εκείνο που μας υπενθυμίζει και το μεγάλο χρέος να αγωνιστούμε για να δικαιώσουμε τη θυσία του όπως και τόσων άλλων ηρωικών παιδιών της Κυπριακής γης, που πότισαν με το άλικο αίμα τους το δέντρο της ελευθερίας και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Μας επιβάλλει την ανάγκη να συνεχίσουμε με σύνεση μεν αλλά και σταθερή αγωνιστικότητα την προσπάθεια με στόχο να διασφαλίσουμε ένα καλύτερο μέλλον κυρίως στις επερχόμενες γενιές, που θα επιτρέπει μια ειρηνική διαβίωση σ' αυτό τον τόπο, χωρίς στρατούς κατοχής και καταπάτηση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η Κύπρος είναι χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κι αυτό το κεκτημένο πρέπει να το διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού. Είναι ένα πολύτιμο εφελτήριο για να διεκδικήσουμε τα δικά μας και μια λύση που θα είναι συμβατή με το ευρωπαϊκό δίκαιο, με δικαιώματα που απολαμβάνουν όλοι οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι. Σ' αυτό πρέπει να είμαστε σταθεροί και αμετακίνητοι και δεν πρέπει να συγκύζεται με τη σκοπιμότητα τυχόν τέτοιων προσωρινών ρυθμίσεων που θα βοηθήσουν να μεταβούμε πιο ομαλά από την παρούσα κατάσταση σε εκείνη της λύσης.

Θέλουμε λύση ευρωπαϊκή, βιώσιμη και λειτουργική το ταχύτερο και δεν πρέπει ποτέ να σταματήσουμε να το ζητούμε και να το διακηρύσσουμε, ότι όμως την οποιαδήποτε που θα εμπεριέχει το σπέρμα μελλοντικών δεινών. Αν γίνουν σεβαστές κάποιες αρχές μπορούμε να καταλήξουμε σ' ένα έντιμο συμβιβασμό που θα διασφαλίζει ένα ελπιδοφόρο μέλλον σ' όλους τους νόμιμους κατοίκους αυτού του νησιού και την ειρήνη στην περιοχή μας. Αυτό θα δικαιώσει και όσους άδικα έχασαν τη ζωή τους, τους ηρωικούς νεκρούς μας, όπως ο Νικόλας Κανικλίδης!

Ο Δήμος Κυθρέας, Νικόλα Κανικλίδη, σε συγκαταλέγει στα άζια τέκνα του και σου αποτίει φόρο τιμής. Η οικογένειά σου δικαιούται να είναι υπερήφανη για σένα. Υποκλινόμαστε στη θυσία σου και είδε ο Θεός να δώσει η πολυαγαπημένη